

Ε.Η.Μ.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ 4
45444 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Δικορφιιώτικα Νέα

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

Τεύχος 63, ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ '94-ΓΕΝΑΡΗΣ '95. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Τ.Θ 42099, 121 10 Κ.Τ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ - Τηλ. 57.38.093

ΑΠ' ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

Ένωση Ζαγορισίων Αθηνών

Από το 1936 υπάρχει στην Αθήνα η Ένωση Ζαγορισίων Αθηνών. Μάλιστα, από τους πρώτους προέδρους της, επί μια δεκαετία, ήταν κι ο Δικορφιώτης Κώστας Ευθυμιάδης. Δυστυχώς όμως η Ένωση τα τελευταία δέκα ελάχιστα χρόνια υπολειπομένη. Ο υπογράφων θυμάται τα πρώτα χρόνια που ήρθε στην Αθήνα, το 1986, ότι πηγαίνονταν συνέχεια στα γραφεία της, για ν' αποκτήσει κάποιες επαφές, αλλά τα γραφεία ήταν μονίμως κλειστά. Ακόμα και τις μέρες και ώρες που υποτίθεται ότι έπρεπε να είναι ανοιχτά. Και είχαμε πάλι γράψει στην εφημερίδα μας για το θέμα αυτό, πτείνοντας ότι θα παίρναμε κάποια απάντηση από τους υπεύθυνους της Ένωσης. Όμως, ούτε φωνή ούτε λαλιά. Πέρασαν τα χρόνια και ούτε ποτέ είχαμε επαφές σαν σύλλογος Δικορφιωτών με την Ένωση ούτε κι ακούσαμε κάποια δραστηριότητά της. Ή μάλλον διαβάζαμε στο "ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ" για κάποιες εκδηλώσεις-πίτα, χορός (;) - και κάποιες αναφορές σε δημόσιες υπηρεσίες που έκανε η Ένωση, χωρίς όμως ποτέ εμείς να παίρνουμε χαμπάρι. Τα δύο φορές μάλιστα έπεσε και στα χέρια μας η εφημερίδα που εκδίδει η Ένωση, "ΤΑ ΖΑΓΟΡΙΣΙΑΚΑ ΝΕΑ", της οποίας η γλώσσα όμως - άπταιστη και προέυση - μάλλον σε απωθούσε να τη διαβάσεις.

Μια μέρα του περασμένου μήνα, χτύπησε το τηλέφωνο του υπογράφοντος. Απάντησα φωνή από την άλλη μεριά του σύρματος συστήθηκε: "Αριστότελης Χρόνης, πρόεδρος της Ένωσης Ζαγορισίων Αθηνών" Έκπληξη!!! Πραγματικά οκτώ χρόνια για να μας ανακαλύψουν, σκέφτηκα. Τέλος πάντων, δώσαμε ραντεβού όπου και συναντηθήκαμε. Συμπαθέστατος ο Αριστότελης Χρόνης, πρόεδρος της Ένωσης. Μου εξέθεσε τις απόψεις του για το έθλον της Ένωσης.

Εκπληξή δεύτερη. Αλλάζει επιτέλους, το κατά πως φαίνεται, η νοοτροπία της Ένωσης. Ο πρόεδρος με πληροφόρησε ότι έχει αναλάβει νέο διοικητικό συμβούλιο, το οποίο ξεκίνησε μια προσπάθεια για αναδιοργάνωση της Ένωσης. Μέσ' στους σκοπούς του είναι η τροποποίηση του καταστατικού, η συνεχής επαφή με τους ζαγορισίους συλλόγους και αδελφότητες, η δημιουργία πυρήνων από ορισμένα άτομα για κάθε χωριό που δεν έχει αδελφότητα, η προσέλκυση των νέων Ζαγορισίων, ο εκσυγχρονισμός της εφημερίδας και η προσπάθεια ώστε αυτή να φτάνει σε όλους του Ζαγορισίους. Π. Η αρχή έγινε με την επικοινωνία του προέδρου της Ένωσης με όλες τις αδελφότητες και συλλόγους και ακολούθησε και μια άτυπη συγκέντρωση των υπευθύνων των συλλόγων στα γραφεία της Ένωσης, όπου ενημερώθηκαν για τις κατευθυντήριες, ας το πούμε, γραμμές του Δ.Σ. της Ένωσης, τους ζητήθηκε η συμπαράστασή τους και ακούστηκαν διάφορες προτάσεις και απόψεις. Ήδη η Ένωση προχώρησε και στην έκδοση ημερησίου - που καλό είναι να το αγοράσουμε όλοι για να ενισχύσουμε και την Ένωση και το σύλλογό μας. Ενώ προγραμματίζονται κι άλλες εκδηλώσεις με σκοπό τη γνωριμία και τη σύσφιξη των σχέσεων των Ζαγορισίων της Αττικής.

Νέα πνοή λοιπόν φαίνεται ότι άρχισε να φυσά στην Ένωση Ζαγορισίων. Θα χαρουντικά τα πρώτα μηνύματα κι ελπίζουμε η συνέχεια να είναι ακόμη καλύτερη, για το καλό πάντα του Ζαγοριού μας. Όμως χρειάζεται πολλή δουλειά ακόμη και το βασικότερο απ' όλα, πιστεύουμε, είναι η προσέλκυση των ανθρώπων, οι οποίοι θα δουλέψουν και θα βοηθήσουν το διοικητικό συμβούλιο στην προσπάθειά του αυτή. Ελπίζουμε σε καλύτερες μέρες!

Α.Π.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η επιτροπή Αθηνών του Συλλόγου μας, καλεί όλους τους Δικορφιώτες της περιοχής Αθηνών, και όχι μόνο, να παρευρεθούν στην κοπή της πίτας του συλλόγου, που θα πραγματοποιηθεί στις 29 του Γενάρη και ώρα 11.00 π.μ. στην αίθουσα της Ένωσης Ζαγορισίων Αθηνών, Γεραίου 41, 1ος όροφος. (2η κάθετος Αγ. Κωνσταντίνου - Ομόνοια)

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Οι εκλογές τελείωσαν και για την κοινότητά μας με την εκλογή του νέου κοινοτικού συμβουλίου, που ευτυχώς, όπως και προηγούμενα, επικράτησε το φαινόμενο του τοπικισμού και όχι του κομματισμού. Φυσικά απ' αυτές τις εκλογές απεδείχθη για μια ακόμα φορά η ωριμότητα των κατοίκων, οι οποίοι φαίνεται ότι αγαπάνε τον τόπο τους υπεράνω κομμάτων...

Για μας το μήνυμα του τοπικισμού πέρασε και ακόμη κάτι άλλο, απεδείχθη επιπλέον το ενδιαφέρον όλων και κάτι σημαντικότερο, το ενδιαφέρον των νέων για τα κοινά.

Αυτός ήταν ο στόχος μας και αυτό πετύχαμε. Εάν θυμηθούμε λίγο πιο παλιά, δυστυχώς αυτό δεν υπήρχε και αυτό το πετύχαμε τώρα.

Για μας όλοι, απερχόμενοι και συμμετέχοντες στο ψηφοδέλτιο αλλά και αυτοί που έδειξαν ενδιαφέρον αλλά δεν μπορούσαν

να συμμετάσχουν, ήταν, είναι και θα είναι άξιοι, ανεξάρτητα από το ποια άτομα εκλέχτηκαν, άλλωστε η εκλογή και η επιλογή ήταν αρκετά δύσκολη. Κανένας δεν θεωρείται ότι απέτυχε, δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι, αντίθετα όλοι θεωρούνται ότι πέτυχαν, διότι θέλει τόλμη και αποφασιστικότητα για να συμμετάσχεις σε ένα κοινό ψηφοδέλτιο έπειτα από ένα ιδιαίτερα επιτυχημένο απελθόν κοινοτικό συμβούλιο, διότι το νέο κοινοτικό συμβούλιο θεωρείται επιτυχημένο εφόσον κατορθώσει και παρουσιάσει έργο μεγαλύτερο, λύνοντας αρκετά προβλήματα που απόμειναν, και εδεχομένως το νέο κοινοτικό συμβούλιο να έλθει σε αντιπαράθεση, αλλά πάντα με την πειθώ και το διάλογο, και έχοντας σαν γνώμονα το συμφέρον της κοινότητας κατορθώσει να τα επιλύσει και αυτό το γνώριζαν όλοι οι συμμετέχοντες στο ψηφοδέλτιο, για τους

λόγους αυτούς οι συμμετέχοντες σ' αυτό θεωρούνται άξιοι.

Άλλωστε, όλοι μαζί οι συμμετέχοντες στο κοινοτικό συμβούλιο αλλά και οι έξω απ' αυτό όταν θέλουν να προσφέρουν, όλοι τους μπορούν και δεν αμφιβάλουμε γι' αυτό ούτε στο ελάχιστο και πιστεύουμε ακράδαντα ότι θα προσφέρουν για να ολοκληρώσουμε όλοι μαζί, κοινότητα, σύλλογος και χωριανοί, ανεξάρτητα που βρίσκεται ο καθένας τους, τον κοινό μας στόχο και το όραμά μας που δεν είναι άλλο από την Αναγέννηση του Δικόρφου.

Για το λόγο αυτό τους καλούμε όλους στην προσπάθειά μας αυτή και με ένα μόνο σύνθημα "ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ". Οι εκλογές τελείωσαν η αγάπη μας παρέμεινε, όλοι μαζί λοιπόν για το κοινό μας όραμα.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Δικόρφου
Νίκος Τσίνης

ΧΟΡΟΣ

Η Ένωση Ζαγορισίων Αθηνών πρόκειται να διοργανώσει χορό με τον Γρηγόρη Καψάλη, εντός του Φεβρουαρίου.

Η επιτροπή Αθηνών του συλλόγου μας αποφάσισε ο σύλλογός μας να συμμετάσχει στην εκδήλωση αυτή.

Όσοι ενδιαφέρονται να λάβουν μέρος στο χορό, ας μας ειδοποιήσουν στο τηλέφωνο της εφημερίδας μας, 57.38.093, ώστε να δηλώσουμε σαν Σύλλογος Δικορφιωτών συμμετοχή.

Περιμένουμε λοιπόν τις συμμετοχές σας. Για τον ακριβή χρόνο και τόπο της εκδήλωσης θα σας ειδοποιήσουμε τηλεφωνικά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Πρόεδρος και το κοινοτικό συμβούλιο, προκειμένου να κατάρτισε το νέο πρόγραμμα της κοινότητας για τη νέα τετραετία, καλεί όλους, μέσω των σελίδων της εφημερίδας μας, να εκφράσουν τις απόψεις τους και να κάνουν τις προτάσεις μέσα από τις στήλες της εφημερίδας διότι πιστεύει ότι με τον τρόπο αυτόν θα επιλυθούν πολλά προβλήματα με πιο ευρεία συναίνεση.

Ο κατάρτισμός του προγράμματος θα γίνει μετά από κοινή σύσκεψη κοινότητας και συλλόγου, εφόσον ληφθούν όλες οι προτάσεις υπόψη. Μετά τον κατάρτισμό του προγράμματος θα γίνει η ανακοίνωσή του μέσω των σελίδων της εφημερίδας.

Νίκος Τσίνης
Πρόεδρος Δικόρφου

Η
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΜΑΣ
ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ
ΚΑΛΗ
ΧΡΟΝΙΑ

ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Κλοπή μαύρης πλάκας

Στις 28 Οκτωβρίου 1994 και ενώπιον του κ. Κώστα Χ. Δούκα και της συζύγου μου, με συνάντησε η κ. Μαρίνα Λάππα, σύζυγος του κ. Βασίλειου Λάππα που είχε αγοράσει προ πολλών ετών την καλύβα των Πουρλαίων (δίπλα στο σπίτι του Μακαταϊάν του κ. Κώστα Λέκκου) και με πολλή λύπη και στεναχώρια μας είπε, ότι η πλάκα της καλύβας της εκλάπη και δεν υπάρχει πια.

Όταν δε ο ίδιος ο κ. Β. Λάππας με συνάντησε τυχαία, στις 17-11-94, μου επανέλαβε τα ίδια, πολύ στεναχωρημένος και μου πρόσθεσε, ότι (σα να μη έφτανε η κλοπή της πλάκας...) του έκοψαν και μια ωραία, μεγάλη κρανιά, που ήταν δίπλα στον τοίχο της καλύβας του και που πολλές φορές ως τώρα (όταν επισκεπτόταν το Δίκорφο, που αγαπά τόσο πολύ) μάζεψε τους ωραίους καρπούς της.

Ακόμη, μου είπε, ότι σκόπευε να ανοικοδομήσει νέο σπίτι εκ θεμελίων στην ίδια θέση, για την εγγονή του απ' τη Λάρισα, που τόσο αγαπήσε και συμπάθησε το Δίκорφο, για την ελβετική ομορφιά του.

Όμολογώ, ότι στεναχωρήθηκα και ντράπηκα πολύ εκείνη την ώρα της πληροφόρησης και από την κ. Μαρίνα και από το σύζυγό της, γιατί οι βαριές και ασήκωτες μαύρες πλάκες του Δίκόρφου δεν κλέβονται και δεν μεταφέρονται εύκολα ούτε από ξενοχωρίτες... ούτε από Αλβανούς λαθρομετανάστες... (...).

Ακόμη, το γεγονός αυτό της αδιάντροπης και κατακριτέας κλοπής, το είδα ως μία πράξη, που υποβαθμίζει τη φήμη και την αίγλη του χωριού μας και ως μία αρχή, που αν δεν σταματήσει... θα μας αγγίξει κάποτε όλους μας, μια και η μαύρη πλάκα (όπως και σ' άλλο άρθρο μελλοντικά θα τονίσω...) κατέστη είδος δυσεύρετο και αγαθό πολύτιμο, για το Δίκорφο και το Ζαγόρι.

Το λυπηρό αυτό συμβάν, έχω τη γνώμη, ότι πρέπει να προβληματίσει όλους μας. Πρέπει να μας εμβάλει σε πολλές σκέψεις και πρέπει ασφαλώς να μην επαναληφθεί. Γιατί "η γυναίκα του Καίσαρα πρέπει να φαίνεται και να είναι τίμια και ηθική..."

Και "ο νούν ... νοεΐτω". Περισσότερα νομίζω, δε χρειάζεται για μια τέτοια πράξη κατακρίτεια και υποβαθμίζουσα το κύρος μιας έντιμης και παραδοσιακής κοινωνίας, όπως ήταν και είναι αυτή του Δίκόρφου.

Δωρεά αδελφών Πατέα

Τα δύο αγαπημένα αδέρφια του χωριού μας Βασίλης και Θανάσης Πατέας, προσέφεραν εις μνήμην της μητέρας τους Ενωμίας στο

Σύλλογο του χωριού, το ποσό των διακοσίων πενήντα χιλιάδων (250.000) δραχμών, προς ενίσχυσή του και εύρυθμη και αποδοτική λειτουργία του.

Είναι η πρώτη φορά, που χωριανοί μας, για να τιμήσουν ένα πολύ αγαπημένο πρόσωπο της οικογενείας τους, προσφέρουν ένα τόσο μεγάλο χρηματικό ποσό στο δημιουργικό μας Σύλλογο. Και ασφαλώς, εκείνο που θα τους παρότρυνε για την πράξη τους αυτή είναι αφενός η μεγάλη αγάπη και η βαθύς και ειλικρινής σεβασμός προς το πρόσωπό της μητέρας τους και αφετέρου η εκτίμηση και η εμπιστοσύνη που τρέφουν προς τον συνεχώς και ακαταπαύτως ενεργοποιούμενο Σύλλογό μας.

Ελπίζω και πιστεύω, ότι ο Σύλλογός μας θα αξιοποιήσει όπως πρέπει και κατά άριστο τρόπο, αυτή τη σπουδαία χρηματική προσφορά εκ μέρους των αδελφών Πατέα, ώστε κάτι που θα γίνει να μας θυμίζει την αξεχάστη μητέρα των δύο παιδιών Ενωμία και την αιώνια και ειλικρινή αγάπη για το Δίκорφο αυτής, του εξαιρέτου συζύγου της Αποστόλη και των παιδιών της.

Αγαπητοί μας αδελφοί Πατέα!

Η μητέρα σας Ενωμία χαιρείται, καμαρώνει, χαμογελά και αγάλλεται στους ουρανούς βλέποντας αυτή σας τη γενναϊόδωρη και πολύ σημαντική προσφορά προς το Σύλλογο του Δίκόρφου, που δείχνει και αποδεικνύει αγάπη και στοργή για τη γενέθλια γη μας.

Αιωνία η μνήμη της μητέρας σας, και οι ευχές της πάντοτε να σας συνοδεύουν.

Δωρεά 100.000 δραχμών

Ο κ. Βασίλειος Λάππας, συγγενής του Βασίλη Μητρόπουλου και της συζύγου του Μάρης, πρόσφερε το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών στην Κοινότητά μας, ως συμβολή του, στην υλοποίηση των προγραμματισμένων έργων της.

Το ποσό αυτό το κατέθεσε στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων κι έτσι η Κοινότητά μας θα μπορέσει να προχωρήσει ανετότερα στην υλοποίηση των προγραμματισμένων και αναγκαίων έργων της.

Όλοι οι Δικорφιώτες συγκινήθηκαν απ' αυτή την πράξη αγάπης, καλοσύνης και ανθρωπιάς του κ. Βασίλειου Λάππα και της συζύγου του Μαρίας και τον καταγράφουμε ως ένα επιπλέον δωρητή και ευεργέτη ενός παραδοσιακού οικισμού του Ζαγορίου, που ακούσει στο όνομα Δίκорφο.

Θα τον θυμόμαστε και θα τον τιμούμε και εκτιμούμε για πάντα, αφού απόδειξε εμπράκτως ότι αγαπά το χωριό μας και θέλει την πρόοδο του και την προκοπή του.

Τον ευχαριστούμε δε εκ βάθους καρδιάς οι απανταχού της Ελλάδος Δικорφιώτες (με πρώτο το Κοινοτικό μας Συμβούλιο και το Δ.Σ.

του Συλλόγου μας) και θα χαίρομαστε να τον βλέπουμε και να τον καμαρώνουμε, μαζί με την εξαιρετική γυναίκα του, να παραθερίζει εσείς και ανελλιπώς στο Δίκорφο.

Πινακίδες οδών

Έχουν περάσει πολλά χρόνια, που τοποθετήθηκαν οι πινακίδες των οδών του Δίκόρφου (εποχή σπουδαίας προεδρίας Αρ. Κοντού) και όλες σχεδόν ξεθώριασαν, σκούριασαν και χάλασαν (ο χρόνος καταστρέφει και αφανίζει...).

Νομίζω, ότι ο Εξωραϊστικός Σύλλογός μας (μια και η δαπάνη δεν θα είναι σημαντική και σπουδαία...) μπορεί να εξωραΐσει και παραγγείλει καινούργιες πινακίδες (πλατεία ευεργετών κ.λπ.) ώστε η εμφάνιση του χωριού μας νάναι σύγχρονη και νοικοκυρεμένη, ευρωπαϊκή και πολιτισμένη, ζαγορίσια και ξακουσμένη.

Ελπίζω, ότι το επόμενο καλοκαίρι του 1995 η προσπάθεια θάχει γίνει πράξη είτε απ' το Σύλλογό μας, είτε (εν ανάγκη...) απ' την κοινότητά μας.

Βάψιμο κάγκελων

Μπροστά στο σπίτι του κ. Θωμά Λέκκου υπάρχει μια σειρά από κάγκελα, που έχουν ξεβαφεί παντελώς, δείχνοντας μια κακή εικόνα στο κέντρο του χωριού μας.

Ένα βάψιμο και μια ανακαίνιση θα τα ομορφύνει και θα τα καλυτέρευε.

Επίσης τα κάγκελα του πρώην Σχολείου μας κι εκείνα δίπλα στο καμπαναριό απαιτούν ένα απλό βάψιμο. Το νοικοκύρεμα είναι ζαγορίσιο μεράκι και ζαγορίσια αρετή. Ας μην ξεχνούμε κι αυτό...

Ράλυ και Δίκорφο...

Κάθε φορά που πραγματοποιείται το Ράλυ Δίκόρφου (φθινόπωρο συνήθως), ο χωματερός και δύσβατος δρόμος μας γίνεται χειρότερος και δυσκολότερος.

Οι στρογγυλές και κοφτερές πέτρες από τη μεγάλη και ανεξέλεγκτη ταχύτητα των αγωνιζομένων αυτοκινήτων γεμίζουν το δρόμο και η διάβαση ημών, των απλών οδηγών, γίνεται προβληματική και πολύ ενοχλητική.

Έχω τη γνώμη ότι η Κοινότητά μας πρέπει να ζητεί και απαιτεί κάθε φορά, μετά το τέλος των αγώνων, να επισκευάζεται και διορθώνεται ο χωματερός μας δρόμος, των οκτώ (8) χιλιομέτρων, απ' τη Νομαρχία Ιωαννίνων. Για να μην ισχύει το: "Μπάτε σκύλοι αλέστε... και αλεστικά μη δίνετε...".

Αστυνομικός σταθμός

Ο νόμος για την εγκατάσταση νέων και σύγχρονων Αστυνομικών

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ "ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ."

Το Δίκорφο είναι απ' τα χωριά εκείνα, που θα επιθυμούσε ο κράτος να εγκαταστήσει ένα τοιο Σταθμό (καθώς πληρορύνται) αλλά υπάρχει μια δυσκολία αυτή τη στιγμή.

Δεν υπάρχει το κατάλληλο κτίριο (κτίριο) που θα εξασφαλίσει όλους τους όρους που απαιτούνται για σωστή και αποδοτική λειτουργία του.

Όρος δε αναγκαίος και απαραίτητος για την ίδρυση και λειτουργία ενός τέτοιου Αστυνομικού Σταθμού σήμερα στο Δίκорφο, είναι:

Απαιτείται η ύπαρξη τουλάχιστον δωματίων, μιας κουζίνας, μιας εσωτερικής τουαλέτας, ενός γραφείου και ενός κρατητηρίου. Οίκημα μ' αυτές τις προϋποθέσεις δεν υπάρχει στην περιοχή.

Επομένως, καλείται η Κοινότητά μας αυτή την ώρα να παίξει το ρόλο της κατά τον πιο άριστο, πιο σκεπής και ο έχουν αντιρρήσεις και επιχειρήματα, παρακαλείται να τα στείλει κατά τον καλύτερο και αποδοτικότερο τρόπο για το Δίκорφο.

Γιατί, αν εγκατασταθεί ένας σταθμός συνοριακός σταθμός χωριό μας (κάτι που εύχεται ο συντριπτικός πλειοψηφία των χωριανών και ο υπογράφων παρών...)

ούτε κλοπές το χειμώνα γίνονται, ούτε θα προβληματιστεί αν θα βγει ή όχι βόλτα η Γκούβα και στον Αϊ-Νικόλα, ούτε θα τρέμεις όταν θα επισκέπτεσαι στα Σαββατοκύριακα το σπίτι σου (όπως γίνεται τώρα δυστυχώς).

Καλείται όθεν το Κοινοτικό Συμβούλιο να προτείνει διάφορες λύσεις πρακτικές, προσεγυμμένες και βιώσιμες, ώστε να μη χαθεί αυτή η σημερινή ευκαιρία της σφάλειας και κατοχύρωσης του Δίκόρφου.

Μπορεί π.χ. το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο να επισκεφθεί τη Νομαρχία Ιωαννίνων ή τη Διοίκηση Επιθεώρησης της Αστυνομίας ή άλλους αρμόδιους παρόμοιους, να συζητήσει και να προτείνει λύσεις γι' αυτό το σπουδαίο και καίριο πλέον ζήτημα του χωριού μας.

Αναμένουμε όλοι οι Δικорφιώτες εναγωνίως τις εισηγήσεις, προτάσεις και αποφάσεις, του κράτους πρώτα και της Κοινότητάς μας ύστερα.

Το αλβανόπληκτο Δίκорφο σ' μένει... (...) και ανησυχεί.

Ο υπεύθυνος της στήλης των "ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ" ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ 31.12.1994

Κύριος σκοπός και στόχος της πρέπει να είναι η σωστή, έγκαιρη, αληθινή, ανυπόκριτη και ανιδιοτελής ενημέρωση των απανταχού της Ελλάδος Δικорφιωτών.

Όταν λέμε ενημέρωση εννοούμε όχι μόνο τα γεγονότα των δύο τελευταίων μηνών κάθε έκδοσης (χαρούμενα και λυπηρά...) αλλά και τα προβλήματα και ζητήματα, που απασχολούν και βασανίζουν γενικά την Κοινότητά μας.

Δεν μου αρέσουν οι "Εφημερίδες" εκείνες, που μένουν μόνο στο "λογικό" σκέλος και στα βιώματα του παρελθόντος (τα οποία δεν απορρίπτω, αφού και ο ίδιος πολλές φορές εκφράζω...), αλλά με συγκινούν και με ανησυχούν απέναντί τους εκείνες οι Εφημερίδες, που θίγουν και προβάλουν αυτά θέματα και τωρινά κι αυριανά προβλήματα, ώστε ο μέσος αναγνώστης να πληροφορείται αφενός, και αφετέρου να προβληματίζεται και να δημιουργεί και να προσφέρει.

Όταν επιτυγχάνεται η αληθινή και σωστή πληροφόρηση και ο προσηλυτισμός του μέσου Δικорφιώτη, τότε σίγουρα ακολουθεί (τις πιο πολλές φορές...) και η λύση των υπαρχόντων και χρονιζόντων προβλημάτων χωριού μας. Όπως με πολλή χαρά διαπιστώνω ότι συμβαίνει τα τελευταία χρόνια στην κοινότητά μας.

Επομένως, καλείται η Κοινότητά μας αυτή την ώρα να παίξει το ρόλο της κατά τον πιο άριστο, πιο σκεπής και ο έχουν αντιρρήσεις και επιχειρήματα, παρακαλείται να τα στείλει κατά τον καλύτερο και αποδοτικότερο τρόπο για το Δίκорφο.

Γιατί, αν εγκατασταθεί ένας σταθμός συνοριακός σταθμός χωριό μας (κάτι που εύχεται ο συντριπτικός πλειοψηφία των χωριανών και ο υπογράφων παρών...)

ούτε κλοπές το χειμώνα γίνονται, ούτε θα προβληματιστεί αν θα βγει ή όχι βόλτα η Γκούβα και στον Αϊ-Νικόλα, ούτε θα τρέμεις όταν θα επισκέπτεσαι στα Σαββατοκύριακα το σπίτι σου (όπως γίνεται τώρα δυστυχώς).

Καλείται όθεν το Κοινοτικό Συμβούλιο να προτείνει διάφορες λύσεις πρακτικές, προσεγυμμένες και βιώσιμες, ώστε να μη χαθεί αυτή η σημερινή ευκαιρία της σφάλειας και κατοχύρωσης του Δίκόρφου.

Μπορεί π.χ. το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο να επισκεφθεί τη Νομαρχία Ιωαννίνων ή τη Διοίκηση Επιθεώρησης της Αστυνομίας ή άλλους αρμόδιους παρόμοιους, να συζητήσει και να προτείνει λύσεις γι' αυτό το σπουδαίο και καίριο πλέον ζήτημα του χωριού μας.

Αναμένουμε όλοι οι Δικорφιώτες εναγωνίως τις εισηγήσεις, προτάσεις και αποφάσεις, του κράτους πρώτα και της Κοινότητάς μας ύστερα.

Το αλβανόπληκτο Δίκорφο σ' μένει... (...) και ανησυχεί.

Ο υπεύθυνος της στήλης των "ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ" ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ 31.12.1994

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Ένας Ζαγορισιανός Αθλητής κυκλοφόρησε ένα ωραίο ημερολόγιο για το 1995. Πρόκειται για ένα δεκατετρασέλιδο ημερολόγιο, με δώδεκα έγχρωμες φωτογραφίες από το Ζαγόρι, σε χαρτί λουστρασιόν και σε προσιτή έκδοση. Το κέρδος του κάθε ημερολογίου θα το καρπωθεί η Κοινότητά ή ο σύλλογος που θα το πουλήσει. Έτσι, παίρνοντας ένα ημερολόγιο της Ένωσης, το κέρδος έρχεται στο σύλλογό μας. Και φυσικά, όσο πιο πολλά αγοράσουν οι Δικорφιώτες ή οι φίλοι τους, τόσο μεγαλύτερο θα είναι το κέρδος του συλλόγου μας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΚΚΟΣ: Ο αξεχάστος χαμογελαστός και παντοτινά ευδιάθετος Δικорφιώτης

Στις 21 Δεκεμβρίου 1994 πέθανε στα Γιάννενα και κηδεύτηκε την επόμενη μέρα στο ναό του Αγίου Νικολάου Ιωαννίνων (αφού το Δίκорφο ήταν χιονισμένο κι αποκλεισμένο συγκοινωνιακά παντελώς...) ο αξεχάστος, χαμογελαστός και παντοτινά ευδιάθετος Δικорφιώτης Βασίλης Λέκκος, σε ηλικία 82 ετών.

Ποιος Δικорφιώτης δεν συγκινήθηκε εκείνη την ημέρα, όταν αντίκρισε το χαμογελαστό ακόμη πρόσωπό του και ποιος δεν θυμήθηκε τις ωραίες στιγμές που γέμιζε στο Δίκорφο ο θείος Βασίλης, όταν ήταν στο μεσοχώρι, όταν έμπαινε στο καφενείο, όταν καθόταν στο Γκισέρια το καλοκαίρι κι όταν ερχόταν για νερό στη βρύση του Πέρα Μαχαλά;

Κάτι θα 'λεγε στον καθένα μας, για κάτι θα μας σκουνοτούσε, κάποιο χιούμορ θα μας πετούσε και κάποια διάθεση για χαμόγελο θα χάριζε σ' όλους μας.

Τον θυμώμαι (μικρό παιδάκι ακόμη) που μόλις έφτανε και περνούσα απ' το Μεσοχώρι να μου λέει συχνά: "Καλώς το Μανθούλη, π' μας έρχετ' από μακριά...". Κι εγώ (μικρός και άπειρος... οχτάχρονος μαθητής τότε...) αναρωτιόμουν από ποια μακρινή χώρα... ερχόμουν... Κι ο θείος Βασίλης συμπλήρωνε δήθεν σοβαρά: "Για να 'ρς απ' του Μπαγδουλ' σ' Μπλατεία... θελς μια ώρα, παιδάκι μ' !!". Και μ' έκανε, μαζί με το Σίκα και το Φρίξο, να ξεκαρδίζομαι και να χοροπηδώ και να ενθουσιάζομαι, όταν κάθε φορά τον συναντούσα, σ' όποιο σημείο του χωριού.

Ένας ευχάριστος και γελαστός, αιωνίως και ισοβίως, θείος Βασίλης τριγυρνούσε σ' όλο το χωριό και σκορπούσε το γέλιο και τη χαρά, την καλοσύνη και τη συγγενική στοργή και αγάπη απ' το πρωί, ως το βράδυ. Ακόμη και στα Γιάννενα όποιος τον συναντούσε τα τελευταία χρόνια, κάτι καλό και όμορφο θα τον έκανε πάντα να χαμογελάσει και να χαρεί, έστω για λίγο.

Τέτοιος ήταν ο χαρακτήρας του θείου Βασίλη και τέτοια ήταν η συμπεριφορά του και το φερσιμό μου σ' όλους μας, που απ' την ώρα της κηδείας του ακόμη αναρωτιόμαστε, όλοι σχεδόν οι Δικорφιώτες: "Θα ξαναυπάρξει τέτοιος υπέροχος τύπος στο Δίκорφο και θα ξαναεμφανιστεί αντικαταστάτης αυτού του θαυμάσιου και υπέροχου χωριανού μας;"

Γεννημένος στα 1912 (με την απελευθέρωση της Ηπείρου μας απ' τον τουρκικό ζυγό), έζησε, μεγάλωσε κι εργάστηκε στο Δίκорφο τα περισσότερα χρόνια της ζωής του ως δασοφύλακας του χωριού.

Αγαπούσε το Δίκорφο και δεν έχανε καμιά ευκαιρία, μέχρι το προηγούμενο καλοκαίρι, να πηγαίνερχεται σ' αυτό (παρά την απώλεια, προ πολλών ετών, της αγαπημένης του συζύγου Βασιλείας).

Είχε όμως και τα υπέροχα παιδιά του, Κανή και Θέα και τους καλούς γαμπρούς του, που τον περιποιόταν και τον φρόντιζαν πάντοτε σαν υπεύθυνο και καλό πατέρα και πεθερό, μέχρι προχθές, στις 21 του Δεκεμβρη! Κι εγώ αυτή τη στιγμή, τον βλέπω μπροστά μου (με τα μάτια της φαντασίας μου) πάλι χαρούμενο και γελαστό, ευχαριστημένο κι ικανοποιημένο και του απευθύνω τον τελευταίο μου χαιρετισμό:

"Σεβαστάς μας θείε Βασίλη! Εμείς, κατανέγραμμένος στην καρδιά και στη συνείδηση των περισσότερων Δικорφιωτών και δεν θα φύγεις από κει ποτέ.

Κάθε φορά που θα πάμε στο Δίκорφο, θα σε βλέπουμε με τη φαντασία μας στα Γκισέρια, στον Κάτω-Μαχαλά, στην πλατεία και κάτω απ' το Σχολείο, να διηγείσαι κάποιο ανέκδοτο και να λες κάποιο αστείο, όπου όλοι θα χαιρόνται κι όλοι θα χαμογελούν ευχαριστημένοι από σένα.

Αιωνία η μνήμη σου κι αξεχάστο το αθάνατο χαμόγελό σου. Το Δίκорφο θα σε τιμά και πάντοτε θα σ' εκτιμά, όπως έκανε κι ως τις 21 Δεκεμβρίου 1994, που 'σουν μαζί μας."

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ρούντος Γιώργος 5.000
Χαρισιάδης Ναπολέων 5.000
Ιασιωνίδη Νίκη 5.000

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Τσούγια Αφρά 10.000
Κατσανεβάκη-Λέκκου Άντα 5.000
Ρούντος Γιώργος 3.000
Τσιαιμένου Αρτεμισία 2.500
Λέκκου Κλειώ 2.000
Καρράς Γιώργος 2.000
Ιασιωνίδη Νίκη 2.000
Κωστάκης Απόστολος 1.500
Σακελλαρίδης Θανάσης 1.000

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΑΡΙΘΜΗΣΗΣ

Η απροσεξία μας οδήγησε σε λάθος αρίθμηση των δύο τελευταίων τευχών της εφημερίδας μας. Έτσι, το τεύχος Αυγούστου-Σεπτεμβρίου έχει αριθμό 61 και όχι 60 όπως αναγράφεται και το τεύχος Οκτωβρίου-Νοεμβρίου έχει αριθμό 62 και όχι 61. Αυτά για όσους κρατάνε αρχείο.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

ΖΑΓΟΡΙΣΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

Ανήμερα του Αϊ-Βασίλη, η κυρά-Λόπη άρχισε να ετοιμάζει την καθιερωμένη και πατροπαράδοτη ζαγορίσια βασιλόπιτα.

Ανάπιασε τα φύλλα πρωί πρωί, έκοψε ένα ξύλο κρανιάς από το περιβόλι, έφερε κι ένα ξυλάκι απ' τις κλαρούδες των γιδιών, βρήκε ένα σάλμα (άχυρο) και το δίφραγκο απ' τ' άδειο πορτοφόλι της και τα υλικά της βασιλόπιτας ήταν ήδη έτοιμα.

Σε λίγο άρχισε να πλάθει τα φύλλα, να ετοιμάζει τα υπόλοιπα υλικά και να βάζει μέσα τα σημαδικά υλικά πούχε πλέον δίπλα της.

Εμείς, παιδιά δέκα και δώδεκα χρονών, βλέπαμε από κοντά όλη αυτή τη ζωντανή εικόνα και χαιρόμαστε. Εξάλλου έξω ήταν τόσο χιόνι και το κρύο, που ούτε στο μεσοχώρι μπορούσες να πας, ούτε στον άλλο μαχαλά.

Ο γάστρος είχε στο μεταξύ αρχίσει να δουλεύει εντατικά στο μαγειρείο κι ετοιμάζονταν όλα για το ψήσιμο της πίτας. Ξύλα φουρνίσια και κλαρούδες έκαιγαν πολύ κι είχαν γεμίσει το σπίτι καπνό και ζέστη. Οι φλόγες πετάζονταν έξω από το γάστρο κι εμείς τεντώναμε τα παγωμένα χέρια μας να ζεσταθούμε, αναμένοντας με αγωνία την ολοκλήρωση της πίτας.

Σε λίγο ακούμε μια φωνή, που μας ξαφνιάζει: "Την υγεία και τη δύναμη της κρανιάς να έχουμε όλοι μας αυτή τη χρονιά". Κι έβαλε σ' ένα μέρος της πίτας το ξύλινο κομμάτι της κρανιάς η οικοδέσποινα. Σε όποιον θα τύχαινε το μεσημέρι αυτό το θαυματοουργό ξυλαράκι, θα του φερνε μακροημεύρευση ατομική κι οικογενειακή για κείνη τη χρονιά.

Σε λίγο επαναλαμβάνει με στόμφο και κάποια μελωδία η κυρά-Λόπη: "Όλα τα ζωντανά μας νάναι καλά και να μας δίνουν τ' αγαθά τους" και βάζει στην πίτα το ξυλαράκι της κλαρούδας, που' ναι η κύρια τροφή της γίδας του Ζαγοριού το χειμώνα.

Κι εμείς, μικροί και άλαλοι, άλλα καταλαβαίναμε κι άλλα όχι, απ' αυτή τη ζωντανή και θεία ιεροτελεστία. Κι ενώ ήμασταν έκπληκτοι απ' τα λόγια που ακούγαμε και τις κινήσεις που βλέπαμε κι απολαμβάναμε, σε λίγο, βάζοντας το σάλμα μέσα στην πίτα, ευχήθηκε τελετουργικά της πίτας η ιέρεια: "Θε μου, το ψωμάκι των παιδιών μας να το 'χουμε όλο το χρόνο κι αυτό είναι αρκετό".

Φύτεψε ύστερα και το νόμισμα κάπου στην άκρη της πίτας, χωρίς ευχές για πολλά λεφτά (μια και το το ψωμί ήταν το πρώτο κι απαραίτητο...), έπλασε και δυο φύλλα ακόμη, με τους ωραίους κόθρους τους κι η πίτα ήταν έτοιμη.

Την περίμενε ο πυρακτωμένος γάστρος, για να την ψήσει καλά κι όμορφα, νοικοκυρεμένα και ζαγορίσια.

Σε λίγη ώρα η μυρωδιά της πίτας απλώθηκε σ' όλο το σπίτι κι η γειτονιά μας μοσχοβόλησε. Κι εμείς ξύναμε τη μύτη μας και καρτερούσαμε την ώρα, που θα 'βγαινε το μεσημέρι ψημένη, μυρωδάτη κι αφράτη στο τραπέζι μας.

Και δεν άργησε να 'ρθει αυτή η στιγμή. Το τραπέζι στρώθηκε, όλοι πήραμε τη θέση μας και με αγωνία αρχίσαμε να τρώμε, ψάχνοντας ποιος θα βρει το ένα και ποιος θα βρει το άλλο. Όποιο κι αν έβρισκες θα 'σουν ο τυχερός τη χρονιάς.

Θυμάμαι εκείνη τη χρονιά πόση χαρά ένιωσα, όταν, τρώγοντας το κομμάτι της πίτας μου λαίμαργα, δάγκωσα ξαφνικά το ξύλο της κρανιάς. Πετάχτηκε στον αέρα, το έδειξα σ' όλους στο σπίτι κι η μάνα τότε ευχήθηκε: "Όλοι να 'χουμε υγεία και χαρά, παιδιά μου. Όλοι να 'στε σιδερένιοι, σαν την κρανιά". Και μου 'δωσε ένα γλυκό φιλί στο στόμα, τόσο γλυκό, που ακόμα αισθάνομαι τη γλύκα του, πενήντα χρόνια αργότερα. Την κλαρούδα τη βρήκε η αδελφή μου κι ακολούθησαν ευχές και φιλά. Το νόμισμα το βρήκε ο ξάδερφός μου ο Φριξοπούρης, που 'ταν εκείνη τη χρονιά στο σπίτι μας και το σάλμα το βρήκε η γιαγιά, που το φιλούσε και δεν το χόρταινε, μόλις το βρήκε λέγοντας:

"Δος μας το ψωμί, Θεέ μας, κι όλα τα άλλα άφησέ τα... Την υγεία και το ψωμί μας, φτα τα δυο είν' η ζωή μας".

Η πίτα σε λίγο φαγώθηκε ολόκληρη και τα στομάχια μας ήταν πλέον κατάμεστα και φουσκωμένα.

Η ζαγορίσια βασιλόπιτα είχε κάνει άλλη μια φορά το θαύμα της.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

Ευχαριστήρια επιστολή του κ. Τάσου Ζυγούρη

Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω και δημοσία, όλους εκείνους χωριανούς μου που με ψήφισαν κατά τις τελευταίες κοινοτικές εκλογές του Δικόρφου.

Ιδιαίτερως όμως νιώθω έντονη την ανάγκη να ευχαριστήσω τον δρο του χωριού μας κ. Νίκο Τσίνη, για την άριστη συνεργασία που με κατά την προηγούμενη τετραετία αλλά και για το έργο που παρήγαγε και παρουςίασε. Ένα έργο θετικό και συγκεκριμένο, αποδοτικό σπουδαίο, πρακτικό και πολύ ωφέλιμο για το χωριό μας.

Γιατί, και το νερό εξασφάλισε στο Δικόρφο με το νέο υδραγωγείο δρόμους μέσα στο χωριό έφτιαξε (καλντερίμια) και βρύσες ανακαίνισε και ασφαλτόστρωση εξασφάλισε και αξιοποίηση των δασών μας, ευτυχέ, προς αύξηση των κοινοτικών μας εσόδων.

Ακόμη ευχαριστώ όλο το προηγούμενο κοινοτικό μας Συμβούλιο για την συνεργασία μας ήταν άριστη και επιτυχής και το έργο που παρουσιάζει με είναι πλέον γραμμένο με άσβεστα γράμματα στην ιστορία του Δικόρφου.

Εύχομαι και το νέο Κοινοτικό μας Συμβούλιο, με τον έμπειρο πλέον εργατικό πρόεδρό μας, να παρουσιάσει και κατά την ερχόμενη τετραετία το ίδιο και μεγαλύτερο έργο, προς ανάπτυξη του χωριού μας και ανάδειξη του σ' έναν από τους καλύτερους παραδοσιακούς οικισμούς του Ζαγοριού.

Όπως μαθαίνω δε, η σύνταξη της νέας Μελέτης για την αξιοποίηση του παραδοσιακού σπιτιού του Βόλγα στο μεσοχώρι μας (δημιουργία αμφοδρόμου μαγαζιού στο ισόγειο και λαογραφικού Μουσείου στον πρώτο όροφο) θα είναι ένα από τα πρώτα μεγάλα και αξιόλογα έργα της νέας τετραετίας του επιτυχημένου μας προέδρου.

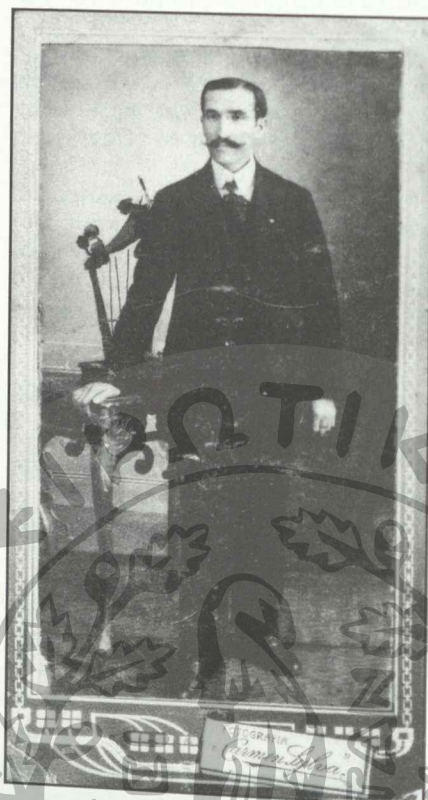
Εύχομαι ακόμη αγάπη, συνεννόηση, κατανόηση, αλληλοβοήθεια και ηλθοσυμπαράσταση σ' όλους τους νέους κοινοτικούς μας Συμβούλους οι οποίοι πρέπει να έχουν σαν διαρκές όραμα την πρόοδο και ανάπτυξη του Δικόρφου αλλά και τη γρήγορη και θετική βελτίωσή του.

Ο πρώην Κοινοτικός Σύμβουλος του Δικόρφου

ΤΑΣΟΣ ΖΥΓΟΥΡΗΣ

8.12.1995

ΦΩΤΟ...γραφήματα

Η στήλη μας αυτού του τεύχους φιλοξενεί τη φωτογραφία ενός ανθρώπου που συνδέθηκε πολύ με το χωριό μας και τους κατοίκους του που ακόμα κι σήμερα, πολλά χρόνια μετά το θάνατό του, τ' όνομά του αναβαίνει στα χείλια των χωριανών για διάφορους λόγους.

Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη στη Ρουμανία, όπου κι έζησε για αρκετά χρόνια. Και για τους σπουδαίους δεν τον αναγνώρισαν, περπατάει για τον Σταύρο Καραγιάννη, που γυρίζοντας στο χωριό ντύθηκε τα ράσα και σαν παπά Σταύρος, πέρασε στη μνήμη των χωριανών τον έζησαν.

(Αρχείο: Ηλ. Δούκας)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Υπευθυνίζουμε στα μέλη του συλλόγου μας, ότι η ετήσια συνδρομή για το σύλλογο, με ομόφωνη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, από 1.000 δρχ. αυξήθηκε στις 2.000 δρχ. Με την ευκαιρία, κάνουμε έκκληση στα μέλη που χρωστάνε τη συνδρομή τους, ας φροντίσουν να την εξοφλήσουν, γιατί ο σύλλογος δεν έχει άλλους πόρους.